

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

ÉRTESETŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben s vidékre . . . 4 frt. Évnyegyedre . . . 1 frt.
Félévre . . . 2 „ Egyes példány . . . 10 kr.

Hirdetések jutányos árért közlötnek, külön indánnyiszor 30 kr helygondj mellett.

Szerkesztői iroda Debreczenben: Nagyujtcaza 1609. sz. a.
Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések felvételnek Nuriésán Péter fűszerkereskedésében.

A nyilttérben magán és pártédekű czikkeket ócsó árért elfogadunk.

A Jós Zádor Dentumogeriában.

Halász Dezsőtől.

Föl csatára, édes nemzetem!
Gyáva népket villámstorául
Kezoid közt ismét kard legyen! —
Igy tanultuk azt hős Attilától.

Föl csatára, tespedő magyar!
Attilának sarjadúka tölten?
Paripákra szöjkletek hamar!
Vesztogelni, itt maradni, — szügyen.

Nem szöklík-e arcainkba vér?
Gyáva földön élni... Nincs hazánk hát?
Van! de ottan idegen faj él
S meglapodja őseink szent hamvát!

Föl csatára! Reszkessen a föld,
Feldobogjon lépteink nyomában!
Isten az, ki minket harcra költ:
Eg ívben fényes kardját láttam.

Hadur kardja volt az intő jel,
Görbe éle fölfelé súlyedvén,
Markolatján csillag oszilgott fel,
Lobogó láng kanyargott a pengém.

Nyugoton volt. Láttatok-e mind?
Ki nem látta: nézze meg ez éjen.
Hétszer tünt fel s minket arra int
Ne maradjon ez a nemzet tetlen!

Korossuk fel Attila honát!
Álmosunkkal nyugotnak haladva,
Bojdosásunk nem tarthat tovább,
Mig a hold telését hétszer kapja.

Föl, csatára, hősi nemzetem!
Haljon meg ki utat nem nyit nekünk!
Im a nap is nyugotnak megyen,
S ezredéves Turul lesz vezérünk.

Északánként é madár vezet
Holdságáron tündöklő mezében,
Mig egyszer a Kárpátok felett
Földre száll a dicső hajnalfényben.

Megmutatja őseink honát,
Hol hős Attila teteme pihen...
S visszaküzdve nemzetünk jogát
Ott élünk évek ezredeiben!

BÁRÓ és BÁRÓ.

Igaz történet, elbeszéli:

Margitai Dezső.

Abban az időben történt, midőn egész Magyarországon kedvelt és divatos dal volt az, melynek minden verszaka így végződött:

„Táncz o l j a t o k, l á n y o k t á n c z o l j a t o k!”

Nem valami vig dal volt az! Tánczra szólítá föl azokat a kik a dal megszületése előtt, egy gyászborult ország kétségbeesése közepett, a még meleg honfivértől párolgó romok fölött — talán azon a napon, melyen a kötel és golyóujabb és ujjabb családokat döntö gyászba, tánczolni voltak képesek; — de visszalartá a tánczótól mindazokat, kiknek volt érzéke aziránt, hogy a közös ravatal felett tombolni legalább is illetlenség.

Mondjak e évszámot? Minek? Hisz még élnek többen azok közül, kik akkor kedvökre mulattak — ezeknek nem akarom arcaikat elpirítani s kik akkor gyászt viseltek? azoknál fekete keresztel van megjelölve ama szomorú év melyről én beszélek!

Tehát abban az évben, a farsang folyamata alatt az emberek — már tudniillik, azok, akiknek kedve volt real — ép úgy tánczoltak, mint máskor.

Aki valaha tánczolt, vagy legalább látott tánczolni, az tudni fogja, hogy a tánczolásnak úgy kell tánczolni, amiként húzzák.

Pesten akkor minden tánczteremben cisztop-kop módra húzták s ennél fogva erre a dallamra meg kellett az embernek keringősödni, akár akarta, akár nem.

Járta a keringő; röptűt az uszály, meg a német dolmány farka; a férfi epedve tekintett tánczosnője kipirult arcaira, az pedig átengedte magát egészen annak a mánornak, mely a végtelen esésből kifejlik.

Én részemről sohasem bírtam fölfogni, hogy mi élv lehet az, ha az ember magát elszédíti? még gyermekkoromban sem szerettem a „pórom — pórom” játékot, mely a keringőnek

egy neme — gyermekek által az országuton járva.

Ha én a mondott időben, mint felnőtt ember Pesten és pedig abban a tánczteremben lettem volna, melyről fönnebb megjegyzem, hogy járta a keringő, én is úgy tettem volna, mint az a magas szöbke ragyás ur, akinek az igazi nevét épen azért nem mondom meg, mert minden magyar újságolvasó ösmeri s aztán még — mint maga is író féle ember — rámlálna kiáltani:

— Hő barátom! hal, barátom! elplagizáltál az életemből egy episodot, melyre pedig én szerzőijogomat fentartottam.

De mit csinált hát ez az ur a tánczteremben?

Hát ez az ur azzal mulatta magát, hogy semmit sem csinált.

Tiszteességére a tánczestélynek, hogy a tánczolóik felől véleményét első tekintetre megláthassák, volt öltözködve a következőképen:

Zölddel szegélyezett sötétszürke-lovagló kurtka; szarvasbőr nadrág; térdén fölülrő lovagló csizma s a kezében volt egy Kecskeméten font lovagló korbács.

Két karját a mellén keresztbefonta a la nagy Napoleon s félvállal a tánczterem egyik oszlopához dölve, gunyos fölsemmvevással nézte végig a körben bódorgó, sikamló és csuszzogó tánczolókat s amint a szemeiből kielehetett venni, igen nagy kedve telt volna benne, egy pofa füstöt funi a mulatók szemei közé — ha hogy a tánczteremben meglétt volna engedve a szivarozás.

Hanem hát szandáros világ volt akkor s nem nagyon tudakolták az embertől, hogy ki apja fia? hanem csak eltették láb alól oda ahova sem a cisztop-kop zenéje, sem a „Tánczjátékok” dallama (mert ezt zenélni nem volt szabad, s ha akadt egy, egy bátor szívű czigány, ki csak az ért is dongóra szánta a fejét, hát bebúta kemeneczebe, magára támasztotta az előkét s aztán odabent kedvére „oda borsolt” a német orra alá, keservesen elhúzóván azt a dalt, mely nem tudom én, hány § szigorával be volt tiltva) le nem hallatszott.

De, daczára a veszélynek, nem tudom, mi lett volna vége a szöke ur töprengésének — mert hogy valami policzáj-widrig dolgon törte a fejét, az szent igaz — ha hirtelen nagy kardeső-römpölés az ajtófelé nem tereli figyelmét.

Tíz, vagy tizenkét katonatiszt lépett be a terembe kardosan és sapkásan, melyt csak a terem oszlopán túl kezdtek a fejkőről leemelni.

Igen, mert ebben a világban a katonatiszt urak, ha nem voltak is nagyon gyöngédek s szaloniasak a „Kosuth Hundok“-kal szemben, de dőlyfőseknek, dőlyfősek voltak s minden adott alkalommal szerették a megvetett „betyárokkal“ érezetelni, hogy ök még nagyobb... Ejnye! hogy is mondják már no! — a nyelvemen a neve... Igen! — czivilisatorok.

A tiszték közül — amint a tánczolók mellett, egy csemege tárrá alakított mellékeremfelé haladtak — kivált egy gondörhajú, arisztokratikus orrú, nyulánk lövész tiszt, szemén fénylő szemüvegekkel s kardját egy társára bízva, egy épen mellette sasirozó tánczos karjaiból szépen kipördítette a tánczosnőt s aztán csisz-csosz! úgy elforgatódott vele a faképnél maradt gavallértól, hogy a szerencsétlen, még azt sem mondhatta a hivataln vetélytársnak, hogy „Pardon!“

(Nagy városokban t. i. az a szokás divik, hogy az mond pardon, azoknak a tyúkszemére hág a felbarátja.)

Szegény, faképnél hagyott hősünk még egy egész percig kitarva tartá karjait, mintha még mindég ott volna a kiröppentett tánczosnő s aztán midőn igazán megbizonyosodott afelől, hogy amit ölel, sem nem halh éj, sem nem vatta, hanem egy testetlen kisa-szony, ki visogani tud ugyan, ha haragszik s keringőt is tánczol — kün a pusztán. Forgószél alakjában, hanem édes teherként tánczos karjára dőlni képtelen — akkor leereszté azokat, s olyan hosszúra nyújtva az orrát, mintha az is egyik farka lenne a frakkjának, amolyogva ment a csemegetár ajtaja felé, hova a katonatiszt — tánczosnője eleresztése után társai után elsietett.

Utökben éretten megfontolta a tényálladékat s megállapítá magában, hogy ha nyilvános báiban egy ösmerelessen, anélkül, hogy udvariasan bocsánatot kérne előbb, kitanácsolja kezniük közül a tánczosnőt — az sértés. Mielvánt egy félfának elégtételt kell kérnie.

Ő pedig férfi s pedig a javából — ön még nem ösmertem oly valakit, ki magáról az ellenkezőt hitte volna! — annál fogva elégtételt fog kérni.

Ezzel az elhatározással lépett a csemege terembe, hol a lövész kapitány ur — a „pardon“ nélkül tánczó arisztokratikus orr épen azt mesélte el egy aztal mellett társainak, hogy milyen pompás ruganyos dereka volt annak a tánczosnőnek, akit ő egy fél tourra kölcsönzött magának.

Akar a sajkócz, akar annak a dereka! még meg is ütötte az embert a villany, amint hozzáért.

Fiatalembertünk ép ebben a pillan-

atban ért a tiszt elé, meghajtá magát előtte illedelmesen s aztán így szólt:

— Ön Báró János vagyok.

A tisztimpertinens figyelemmel nézett rajta végig, kezdve a felsőtölt hajon s végezve a fénymázás cipőkön s mikor ezt bevégezte, akkor meg elkezdte a nézést a cipőkön és végezte a szabályszerű fürtökkel fődött fején.

Végre félrántotta a jobb vállát, kezével odadüllesztékedett az asztalhoz s arczát két ujjára támasztva orrhangon felelt:

— Felőlem lehet akár Gróf János is.

— De nekem a nevem az is...

— Anna! rosszabb öre névze.

— Ön neházy perczel előbb engedelem kérés nélkül kitanácsolta tánczosnőmet s ezáltal megsértett engemet.

— No, hát akkor csak bátran káromkodjék.

— Káromkodni nem szokáson; ha nem jöttem, hogy vagy magyarzatot, vagy elégtételt kérjék.

— Itabaha! — tört ki egész jókedvvel a kapitány. — Halljátok? ő elégtételt kér? Ez homér! ez classicus!

— Kérem!

— Hallja barátom! ön Báró János i én is az vagyok, csak hogy megfordítva: — János báró von Hungenstod; látja itt ezt a három csillagot a galléromon? ez azt jelenti, hogy ön kapitány vagyok. — Hát-ha okvetlenül boldoggá teszi, ha ön önnök elégtételt adok, — bánja manó! rugaszkodjék neki: szerezzen a gallérára három csillagot; aztán szervezzen versenytánczot s keresztt meg a vezetékeve között és ha a keresztnév megelőzi a vezetéket s ön Báró Jánosból Jánosbáróvá lesz — akkor — de csak akkor lesz joga elégtételtkéréssel fordulni hozzám.

— Uram, ön gunyolódik — ez illetlen...

(Vége köv.)

Az apatini iparkiállítás.

Kilenczven évvel ezelőtt, József császár idejében, 10,340 württembergi német telepítetelt le Magyarországra legdélibb részén, hogy az akkoron mocsáros, elhagyott és műveletlenül heverő tájra városokat és falvakat emeljen és azokban oly iparágakat honosítson meg és terjesszen, melyek Magyarország éi időben egyébutt még is aciretlenek voltak. József császár behozatta a kender és selyem magot, azt szétosztatta az idegenajku polgárság között és emelt egy iskolát is a kendertermelés, illetőleg a szövés-fonás és a selyemtermelés okszerű fejlesztésére.

Tizenhárom községet telepített ez időben a bevándorolt idegen sereg, melyek közül ma nem egy már virágzó iparral bír. Ezek közé tartozik Apatin is. Tizenöt évvel ezelőtt ott, hol most a Duna medre van, létezett a bevándoroltak Apatin nevű telepítvénye, de a víz árja a várost jóval odább szorította, és a régi várostól, melyet most víz bo-

rit, mintegy félórányi távolságban fekszik a 14,000 lakossal bíró Apatin.

Ezen városban, mely különben a csinosabb és rendezetteb magyarországi városok közé tartozik, e hó 9-ke óta a szokottnál több élénkség uralkodik. Apatin város polgársága ünnepet ült, a munka ünnepet. — Már tudjuk, e városban az ipar, különösen a kender-, kasáskötő-, olaj- és házi ipar igen szép fokok áll és a szorgalmas iparosok — habár csak szűkebb keretben is — mindinkább igyekeztek bebizonyítani terményeik jóra valósságát és szorgalmuk képességét. — Ez indította az ottani iparegyületet azon határozat hozatalára, hogy augusztus 9-20-ig Apatin és környéke számára egy iparkiállítást rendezzen, melynek tiszta jövedelme egy épen most épülő nagyhörszerű és a kor igényeinek megfelelő real- és ipariskola költségeinek fedezésére lesz fordítandó. Főczélja e kiállításnak az volt, hogy egyfelől a vidék képességét az ipar terén föltüntesse, másfelől, hogy a nemes verseny által az iparfejlődésben lendítsen.

Az apatini iparegyület derék elnöksége és tagjai a legeklatásabb bizonyítékát adták a jó ügy iránti érdekltségüknek az által, hogy egy vidéki helyi kiállítás létesítésében mintuttörök és kezdeményezők léptek föl, és a nem várt és mindonkit kielégítő eredményel.

A kiállítási tárgyak a Duna partján fekvő Weindl (előbb Szemző)-féle tégas raktaban ennek udvar- és kerthelyiségeiben lettek elhelyezve.

A bírálat teljesítésére a kiválóbb fővárosi ipar sok és iparbarátok közül többen lettek meghíva.

Az iparegyület helyiségeiből, hol ülés tartatott a menet az apatini képviselő és a kiállítás védnökéhez Schmausz Endre urhoz indult, ki az összegyűlt fővárosi és vidéki vendégeket a kiállítás helyszínére vezette, hol megnyitási beszédét tartotta.

Ezután a Szózat éneklése közben a kiállítás megnyitottat és közszemlére bocsátatott.

A kiállítási V. csoportba volt besorolva és pedig:

I. csoport: kender és halásznai ipar. Bírók elnök: Bakay Nándor (Szeged) jegyző: Kaufman Sándor (Apatin)

II. csoport: Agyag és építőanyag ipar. Elnök: Ertl János (Apatin). jegyző: Punczman Gyula (Budapest).

III. csoport: Zéac, művészet, kézművel. Elnök: Herman Otto, jegyző: Steinacker Ödön.

IV. csoport: Ruházati butoripar és fonadékok. Elnök: Szabó József (Budapest), jegyző: Mayer Károly (Apatin.)

V. csoport: Háztartási és mezőgazdasági eszközök, háziipar, élelmi szerek, kézi munka és fémipar. Elnök: Áldori Mór (Apatin) jegyző: Geléri Mór (Budapest).

A bíráli bizottság a legnagyobb meglepétedtségét fejezte ki a kiállítási tárgyak minősége fölött, mit a jutalmak odaítélésében is bebizonyított, amennyiben 190 kiállítót jutalomban

részletelt. A jutalom hatfélé volt és pedig: arany-jutalom ösztöndíjjal, arany-jutalom ösztöndíj nélkül, ezüst-jutalom ösztöndíjjal, ezüst-jutalom ösztöndíj nélkül, I. rendű oklevél, II. rendű oklevél.

Megemlítendő, hogy Bartal György kereskedelmi és ipartügyi miniszter ur a kiállítás látogatására e hó 12-én leutazott Apatinba, ott 24 órát töltött s a kiállítást megzemlélte és a fölött a legnagyobb megelégedésének adott kifejezést.

Az összes főbb munkálatok befejezése után a fővárosi vendégek buscint veittek az apatinaktól, kikből jó véleményt alkottak maguknak, és kiknek szorgalma s az iparnak gyakorlati téren való fejlesztésére tett eme igen sikerült lépése minél több utánazásra volna érdemes.

K. I. L.

V e g y e s .

— **Balkányi Sz. Lajos**, Magyar ösmesék mint hitregék a magyar nép ajkáról véve a világtörténettel egyeztetve című költeményeinek IV-ik kötetét, — mely a XII. és XIII. mesét tartalmazza s mintegy 14 nyomot ivre terjedt sajtó alá rendezte. — E kötet előfizetési ára 1 frt, szárbőhöz bérmentesen küldendő. — Ne künk Magyaroknak, kik öseinknek Ázsiából lett kiköltözésük előtti származásunk csak szájhagyományok és tapogatózások mellett mintegy regiszterleg m iradt fon: e költői műben a mondnák a világtörténettel és bibliai özövetséggel egyeztetve, igen érdekes és a magyar irodalomban saját nemében páratlan voltát nem jelezhetjük és nem ajánlhatjuk eléggé.

— **Balogh Ferencz** főiskolai hittanár szerkesztése mellett „Egyházi lap” cím alatt egy új folyó irat van keltekezésben.

— **A főiskolai szorgalom-szak** f. é. october 9-kén veszi kezdetét.

— **A debreczeni** pénzügyigazgatóság körletében az 1874 évre felállított

jövdelmi-adó felszólamlási bizottság üléseit f. é. aug. 19-én megkezdte; (Cszeg-léd u 2-ik sz. 13. szoba) miről az illeték tudomás végett azon hozzáadással értesítettek, hogy a községek sorrendje a pénzügyigazgatóságnál a 4. sz. szobában megtekinthető.

— **A debreczeni főisk.** 1873/4 szölli igazgatói értesítés szétküldetett. A négy évi tanfolyamban 105 hitan hallgató; a 3 éves jogitanfolyamban 68 jogász; a 8 osztályú gymnasiumban a II. félév végén 578 tanuló; a tanítóképzésében az első félévben 84, a másodikban 64 képezzei növendék; a kilencz elemi iskolában 733 növendék nyert oktatást, és így 1570 növendék tanult.

— **A találmányi szabadalmakra** néve a m. keresk. miniszterium közze tette, hogy e hó utoljából kezdve kiállított szabadalmak tárgyában a gyakorlatra tartó (első évi határidőn túl, a találmányok gyakorlatba vételi meghosszabbítására nem fog engedély adatni.

— **Kossuth** Lajos Magyarország volt kormányzója, Lajos napját jóegészségben érte el, — csupán köszvényes bajjal állanak elő időnként, mi miatt ismét a mondanó gyógybarlangba ment üdülni idős fia Ferencz kíséretében. — ki jelenleg Romagnában egy nagy bánya társulat főigazgatója. — Ifjabbik fia Lajos szintén a legjobb egészségben él.

— **A kincstári uradalmak** tudva levő nagyságuk daczára aránytalanul kevés jövedelmet hozván: a m. pénzügy. miniszter ügyintézkedik, hogy az államjauak eladásai engedélytessék, — mert az igazgatási költségek megtakarítása által az állampénztáron évenként százezer frittal fog könnyítiles történni.

— **Az orsz. hitellegelygylet felosztása** elhatározatlván: több vidéki pénztintézel válságos helyzetbe juthat.

SZERKESZTŐI MONDANIVALÓK.

Abaujba. A gombolyagnak a végét nem találjuk.

K. L. „Jobb volna a hideg sirban.” Tessék elhinni pedig, hogy jobb ide fen, ha meleg van is.

Kalu Pálnak. „Ünnep alatt, falun.” Miután ön oly szépen kér: a diu fogjuk. Hanem nem állunk jót róla, hogy — miután a szerkesztőt, művezetőt; és betűszedőt is szerepelteti benne, nem fog e velök baja gyülni.

Tiszapartinak. Imre! Na. Alszol? Nem én Nobát ide hallgass!.. Tudod mit? Tudom. — Tehát várjuk.

Táray Bélának. Versét it közöljük: Mi rémes éj! huh! borzalom Ugy vijjog az észnek szele Miként a somfabot nyele (!) .. Hogyha tánczol a há tá d o n . Szerk:

„Termeljünk gyapotot.” — Hátha csak a krumpiltermelésnél maradnánk?

N. J. „Nem szeret már engem senki!” Dahogy nem. Házasodjék meg.

Nyarádi B. — a n. k. Ön igen szerény. Kérelmét még sem teljesíthetjük.

A „Légy”-hez. Tessék a szunyoghoz irni; egy postánk már megénekelte a legyet. A légyből pedig egy is elég.

„Egy physikus” — nek ön azt mondja: Franklin vétkezett, hogy a természetnek utját merte állni, midőn a villám-fógot kitalálta. Derék! Hát ön nem vétkezik szial, hogy az esőt mely nyakába akar-nak csorogni: paraplivál tartóztatja fel? Ej ej! —

G. N. Hoj! megcsalt hitlően szeretőm. **Mit tegyek** mátká gyűrűmmel? S fentud akadni emiatt? Adja el a zsidónak.

Debreczeni piaczi középár.

mérőben. 1874. aug. 25.

Buza 535. Kétszeres 430. Rozs 370. Árpa 270. Zab 175. Tengeri 470. Köles-kása 1200. 1 szak burgonya 200. 1 mázsa szalonna 52—53—53 frt. 1 mázsa Háj 52—53—54frt.

Kihuzott lotteria számok. 1874.

Buda aug. 15. 60, 9, 51, 55, 59.

Bécsi börze jul. 24. Ezüst 104,15. Arany—

Felélős szerk. **Báthory Sándor.**

HIVATALOS ÉS MAGÁNHIRDETÉSEK.

12674. 1874. Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszéknek 12674/1874. v. sz. al. kelt végzés folytán közzé tétetik, miszerint **Udermann Mihály** részére **Goldstein Emmánuel** ellen 1874. évi juli. hó 8-án fogamatolított kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságilag felülfoglatl 230 frt 10 kra becsült **házi butorok s ruhane-műekből** álló ingóságok folyó évi szep-tember hó 2-dikán d. e. 8 órákor **a czepléd-utcai szibvátár tē-ren** megtartandó nyilvános árverésen el-fognak adatni.

Debreczen, 1874. augusztus 23.
Kovács József,
1. kir. végrehajtó.

4598. 1874. Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság által közhírré tétetik, miszerint a felperes **Simonffy Inréné és Gálboriné Józsa Klára** részére 125 frt illetőleg 60 frt tőkek és járulukai erejéig, alperes **Ag Józsefné Szilágyi Mária**tól lefoglatl ingatla-nok, u. m. a debreczeni 1015 sz. tjkvbó jegyzett s 6000 fra becsült **péterfia ut-**

cazi 840 sz. házastelek, kert, és 6 hold 900 □ öl onodói föld, a megkísérelt 1-ső árverésen el nem kel-vén, a kifűzött 2-d-ik határidőben u. m. folyó évi **szep-tember 10-én** d. n. 3 órákor a tēvi iródnában, végrehajtó **Török Pé-ter** által megtartandó árverésen, szükség esetere becsonar alól is elfognak adatni.

Kiküldési ár a becsérték az árverelő-k által letendő bánatpénz 600 frt.

A vételár 3 egyenlő részleiben a le-ütéstől fogva 1, 2, és 2 hónap alatt esedé-kes 6% kamatával a tkvhatóságnál lefiz-tenő, a bánatpénz az első részletbe tudatik. A többi feltételek a kiküldöttét és a telekkönyvi hivatalban megtekinthető.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint a tkvhatóságnak 1874. augusztus 14-kén tartott üléséből.

2—3. **Rozuzs József,** jegyző.

4435. 1874. Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Boros**

László részére, alperes **Varjas Józsefné Bihari Zsuzsannától** 500 arft tőke és járulécai erejéig lefoglatl ingatlan u. m. a debreczeni 1863. számu telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 1850 frtra becsült retelekozal **1275. sz.** há-zastelek és 3 hold onodói föld folyó 1874-dik évi **szep-tember 22-dik** szükség esetere **okt. 22-dik** napján delutáni 3 órákor a telekkönyvi iródnában végrehajtó **Velési Mi-hály** által megtartandó árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők: 1. Kiküldési ár a becsérték, melynek 10%-a vagy is 150 frt az árverelői szá-nödeközök által a kiküldött árverelő kezébe bánatpénzül letendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árvesési ha-tárnapon csak becsonar felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becson-ar alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 1, 2, és 3 hónap alatt az árverés napjától fogva jár 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefiztetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezetlni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva esz mindennemű adó s egyéb terhet.

C. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére újabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfognak adatni.

Egyszersmind azok, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetésny közlételeknek utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fenfirt telekkönyvi hatóságához nyújtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1874-dik évi aug. hó 14-dik napján tartott üléséből.

Rorusz József
jegyző.

2-3.

Árverési hirdetés.

A debreczeni királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Komlóssy Imre** mint a debreczeni **takarék pénztár igazgatója** részére, alperes **Szabó Józsefné Uffalusi Jusztintól** 680 ft tőke és járuléka erejéig lefoglalt ingatlanok, u. m. a debreczeni 2741. számú ljk-bejegyzett, s **7000 aftra becsült miklós-utczai 1953. számú házatelek.** és **5 hold 525 □ öl onodói föld,** a meg kísértelt első árverésen el nem kelvén, azok a kitüzött második határidőben, **foljó évi szeptember 17-kén d. v. 3 órákor,** a tkvi irodában, végrehajtó **Vetési Mihály** által megtartandó árverésen szükség esetére becsáron alól is el fognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, az árverő-
lők által leteendő bánatpénz 700 ft.

A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első a leütéskor azonnal, a második a leütéstől 1 hó, a harmadik a leütéstől

2 hó alatt, esedékes 6% kamatával a tkvi hatóságnál lefizetendő.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a lelekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a királyi törvényszék mint tkvi hatóságnak 1874. augusztus 21-kén tartott üléséből.

Hegedüs István,
aljegyző.

1-3.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **debreczeni ipar- és kereskedelmi bank részére,** alperes **Pesti Jánosné Major Esztertől** 200 ft tőke s járuléka erejéig lefoglalt ingatlan, u. m. a **deb. 1365 sz. tjk-bejegyzett 3016. számú házateleknek** alperest illető s 500 ft-ra becsült **fele része.** a

megkísértelt 1-ső árverésen el nem kelvén, az a kitüzött 2-dik határidőben, **foljó évi szeptember 5-dik** napján, d. u. 3 órákor a tkvi irodában, végrehajtó **Kovács József** által megtartandó árverésen, szükség esetére becsáron alól is el fog adatni

Kikiáltási ár a becsérték, az árverő-
lők által leteendő bánatpénz 50 ft.

A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első a leütéskor azonnal, a második a leütéstől 3 hét, a harmadik a leütéstől 6 hét alatt, esedékes 6% kamatával a tkvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részlethe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél, és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnak 1874. augusztus 7-kén tartott üléséből.

5-3. **Rorusz József,** jegyző.

2727.
1874.

200,000 ft főnyeremény!

A legkisebb nyeremény 185 ft.

1874-diki szeptember 1-én

lesz a kihuzása, a kormánytól lapított s biztosított 1864-diki es kir. osztrák államkölszönnek, mely **120 millió 983,000 ft értékű.**

A 400,000 nyeremény közl legnagyobb nyeremény: **200,000; 150,000; 50,000; 25,000; 20,000; 15,000; 10,000; 5,000; 2,000; 1000; 500** ft stb. és a legkisebb **185** ft osztrák értéken minden kihuzott sorsjegy után.

Semmi más sorsjegyfelosztással nincs nagyobb nyeremény lehetőség; s mindenkinek alkalmá nyílik esekely betétellel **200,000** ftot nyerni.

Egy sorsjegy, series s nyemény számmal: **2** ft; 3 sorsjegy: **5** ft; 7 sorsjegy **10** ft; 15 sorsjegy: **20** ft o. d. b. n. k. j. e. y. b. n.

Becsés megrendelések, az öszlet beküldetvén: gyorsan, lelküismeretesen s börtmentesen teljesíthetnek; a hivatalos játékerly közölletik; minden értesítés készséggel adatik; s a nyeményjegyek ingyeny megküldetik; miniszint a nyeménynyrtógnál kifüzzetetik. Tessék tehát a megrendelésekkel mielébb egyenesen alulit kereskedőházhoz fordulni.

J. Breycha, in Frankfurta M,
grosse Frindbergstrasse 41.

(2-2.)

Tiszavidéki és arad-temesvári vasút.

MENETREND 1874. é. jun. 1-től kezdve további intézkedésig.

I. Bécs és Budapestről Kassa felé.

	o. p.	6. p.	6. p.
Bécs ész.v. ind.	8 10 este	8 20 reg.	
" áll.v. "	8 20 "	8 30 "	
Budapest "	7 30 reg.	6 3 este	
	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. "	3., 4. oszt.
Czegléd "	10 18 reg.	9 18 este	4 — reg.
Szolnok "	11 22 "	10 26 éjjel	6 16 "
P.-Ladány "	2 — déln.	1 52 "	13 36 dé.
Debreczen "	3 51 "	4 30 reg.	2 30 du.
Nyiregyháza "	5 39 "	7 48 "	(érk.)
Szerencs "	8 4 este	11 27 "	4 30 é.
Miskolcz érk.	9 5 "	1 5 d. u.	6 37 "
Miskolcz ind.	9 25 éjjel	1 51 d. u.	8 — reg.
Kassa érkezés	11 51 "	6 — este	11 43 dé.

IV. Kassáról Budapest és Bécs felé.

	o. p.	6. p.	6. p.
Kassa indulás	5 — reg.	9 20 d. e.	6 1 es.
Miskolcz "	7 42 "	1 41 d. u.	(érk.)
Szerencs "	8 53 "	4 14 "	9 21 "
Nyiregyh. "	10 43 déle.	7 17 est.	
Debreczen "	12 43 déln.	10 12 éjjel	3 25 on.
P.-Ladány "	2 24 "	12 22 "	6 29 es.
Szolnok "	4 54 "	4 40 reg.	12 14 éj.
Czegléd érk.	5 41 "	5 59 "	1 19 "
Budapest "	8 31 este	8 45 "	
Bécs áll.v. "	6 11 reg.	6 22 este	
" ész.v. "	6 24 "	6 31 "	

II. Bécsből s Pestről Arad s Temesvár felé.

	o. p.	6. p.	6. p.
Bécs v. ind.	8 10 este	8 20 reg.	
" áll.v. "	8 20 "	8 30 "	
Budapest "	7 30 reggel	6 3 este	
	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. "	3., 4. oszt.
Czegléd "	10 18 déle.	9 8 este	6 30 reg.
Szolnok "	11 12 "	10 15 éjjel	8 54 "
Mező-Túr "	12 2 d. u.	15 5 "	11 42 dé.
Orsiba "	2 1 déln.	2 55 reg.	4 16 du.
Arad érkezés	3 36 "	5 35 "	7 33 es.
Vinga indulás	3 51 "	6 — "	
Bécs áll.v. "	4 43 "	7 13 "	
Temesvár érk.	5 40 este	8 36 "	

V. Temesvár és Aradról Pest és Bécs felé.

	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. "	6. p.
Temesvár ind.	10 17 reg.	6 20 déln.	
Vinga "	11 22 d. e.	7 49 este	
Arad érk.	12 12 "	8 52 "	3., 4. oszt.
Orsiba ind.	12 30 déln.	9 16 "	6 20 reg.
Mező-Túr "	2 10 "	11 12 éjjel	10 12 de.
Szolnok "	3 43 "	2 14 "	15 du.
Czegléd érk.	4 54 "	4 24 reg.	5 34 du.
Budapest "	8 31 este	5 49 "	6 59 es.
Bécs áll.v. "	6 11 reg.	8 45 "	
" ész.v. "	6 24 "	6 31 "	

III. Bécs s Budapestről N.-Várad felé.

	o. p.	6. p.	6. p.
Bécs északi v. ind.	8 10 este	8 20 reggel	
" állan v. "	8 20 "	8 30 "	
Budapest "	7 30 reggel	6 3 "	
	1., 2., 3. osztály.	1., 2., 3., 4. oszt.	
Czegléd "	10 18 reggel	9 18 este	
P.-Ladány "	2 35 d. u.	2 10 éjjel	
B.-Uffalu "	3 35 "	3 42 reggel	
N.-Várad érkezés	4 47 "	5 21 "	

VI. N.-Váradról Budapest s Bécs felé.

	1., 2., 3. osztály.	1., 2., 3., 4. oszt.	6. p.
N.-Várad indulás	11 22 d. e.	9 — este	
B.-Uffalu "	12 28 d. u.	10 27 "	
P.-Ladány érk.	1 23 "	11 45 éjjel	
Czegléd "	5 49 este	5 59 reggel	
Budapest "	8 31 "	8 45 "	
Bécs állan v. "	6 11 reggel	6 6 este	
" ész.v. "	6 24 "	6 34 "	

A vonatok indulási ideje a köz-
beeső állomásokon, valamint azok
része-lakezésén Aradon, Csabán, Deb-
reczenben, Kassán, Miskolczon, N.-
váradon, Nyiregyházaán, Szeren-
csen, Szolnokon és Temesvárott a
pályaudvarokon kifüggesztett me-
netrendekből tudható meg.

Feljegyzések az órák:

I. Aradon: az első erdélyi
vasút személyvonatához Gyula-Pe-
tőrhárv felől Szolnok és Gyula-
Peltőrhárv felől Szolnok s Szent-
György.

II. Csabán: az alföldi vasút
vonatát Szegec, Nagyvárad, Arad,
Temesvár és Szol. ok felé.

III. Debreczenben: a Kassa
és a m. és akkelteli vasút vonatához
Sziget felé, s innen Czegléd felé.

IV. Kassán: a kassa-oder-
bergi vasuton Oderberg és Eperjes
és a m. északkeletli vasút vonatához
Lemberg és Sziget felé. A
kassa-oderbergi vasút 3. sz. sze-
mélyvonatán Oderberg és Eperjesről
a 2. sz. vonathoz Czegléd felé és
ezen vasút Oderbergből jövő 5. sz.
és Eperjesről jövő 305. sz. vegyes-
vonatát a 6. sz. vonathoz Miskolcz
felé.

V. Miskolczon: Hatvan és
Budapest felé.

VI. Nagyváradon: az alföldi
vasút vonatához Eszék és az
m. keleti vonatához Kolozsvar és
Buda felé.

VII. Nyiregyházaán: Ung-
vár felé.

VIII. Szerencs: S.-A.-Uj-
hely Sziget felé.

IX. Szolnokon: Hatvan felé.

X. Temesvárott: Szegec
és Bazán felé.

XI. Zilic-igazgatóság.

*) Minden szerdán és szombaton.